

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΑΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μητσοπούλου, Σ. Βουτυρά, Ι. Μοσχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι καὶ Ι. Μ. Δαμβέρρη, διευθύνοντος

Η ΛΑΜΠΑΔΗΔΡΟΜΙΑ

Οἱ ἀρχαῖοι ἀγῶνες τῶν λαμπαδηδρομιῶν συμβολίζουσι θαυμασίως τοὺς ἐν γένει ἐθνικοὺς ἡμῶν ἀγῶνας. Εἴτε ἀπὸ τῶν ἀδαμαντοκολλήτων λυχνούχων τοῦ Βυζαντινοῦ Παλατίου, εἴτε ἀπὸ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἴτε ἀπὸ τοῦ δαυλοῦ τοῦ Κανάρη ἠνάπτοντο αἱ λαμπάδες τῶν αἰώνιων ἀγωνιστῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἡμέτερον Γένος, πρὸς ἕν πάντοτε ἐφέροντο τέρμα, οὐχὶ τὴν βιαίαν κατάρκτησιν καὶ ἀρπαγὴν, ἀλλὰ τὴν διατήρησιν, μετάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ ἀληθινοῦ ἐλληνικοῦ φωτός. Ἄν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μιᾶς γενεᾶς ἐσβέννυντο πρὸς στιγμὴν αἱ λαμπάδες, ἥρπαζεν αὐτὰς ἡ διάδοχος καὶ ἀκάθεκτος ὥρμα πρὸς τὸ τέρμα, εἰς ὃ πολλάκις ὁ λοιπὸς κόσμος τὴν εἶδε καταφθάνουσαν, μετὰ τὴν λαμπάδα ἀνημμένην.

Καὶ ἡ γενεὰ ἡμῶν, παρ' ὅλας τὰς μεμφιμοιρίας, φιλοτίμως ἀγωνίζεται τὸν τίμιον τοῦτον ἀγῶνα. Καθ' ὁμάδας καὶ κατ' ἄτομα, φέρουσα τὰς προαιωνίους λαμπάδας τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς, σπεύδει καρτερικῇ καὶ εὐελπίδι πρὸς τὸ περιπόθητον τέρμα.

Ὁ κληρὸς, ὅστις ἔλαχεν εἰς τὴν σύγχρονον ἐλληνικὴν γενεὰν βεβαίως δὲν εἶναι συνήθηστις καὶ ὀλιγοσήμαντος. Ἀλλ' ἔλαχον πολλῶν βαρύτεροι κληροῖ εἰς τὰς προγενεστέρας χωρὶς οὐδὲ νὰ κατασυντρίψωσιν οὐδὲ νὰ ἀποτρέψωσιν αὐτὰς τοῦ ἀγῶνος. Τούναντίον ἠτύχησαν ἐκεῖνοι νὰ στήσωσι νικηφόρον τὴν λαμπάδα καὶ νὰ κληροδοτήσωσιν ἡμῖν ἐπίζηλα παραδείγματα.

Τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος ἀπλοῦται ἤδη πρὸς τὰς βορείους ἐλληνικὰς χώρας, πρὸς ἃς δέον νὰ φέρωσι ταχὺ τὸ βῆμα οἱ ἀγωνισταὶ τῆς λαμπάδος, ὅπως διαλύοντες τὰ συσσωρευθέντα τεχνητὰ σκότῃ, καταγάγωσιν ἅπαξ ἔτι τὴν ζηλευτὴν νίκην.

Τὴν φορὰν ταύτην ἡ λαμπὰς τριπλοῦν θὰ τελῇ προορισμὸν. Καὶ πρὶν ἔτι στηθῇ, ὅπου ἡ δάφνη καὶ τὸ γέρας, εἰς ἡμᾶς μὲν τοὺς ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ θὰ δεῖξῃ τὸν δρόμον ἐκτάσεων, ἄνευ τῶν ὁποίων οὔτε μεγαλεῖον μέλλοντος, οὔτε ἀπλῶς ἐλπίς ἐλευθερίας ὑπάρξεως καὶ ζωῆς, εἰς δὲ τοὺς ἀλυτρώτους θὰ ἐμπνεύσῃ καὶ τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἰσχὺν καὶ τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀρωγὴν καὶ ἀντίληψιν.

Ἄλλ' οἱ φέροντες ἀνημμένας τὰς λαμπάδας, πρὸ παντὸς ἃς σεβασθῶμεν τοὺς ἐν τῷ ἀγῶνι ἡττηθέντας, τοὺς ἐγκαταλιπόντας αὐτὰς ἐσθεςμένους. Μὴ ἀποκηρύττωμεν καὶ παραδίδωμεν αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλὰ τούναντίον παράσχωμεν τοῖς ταλαντευομένοις τὰ ἐφόδια τῆς ἡμετέρας ἀγάπης καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἡμετέρου πυρός.

Πολλοὶ καὶ διάφοροι βεβαίως οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡ γενεὰ ἡμῶν εἶδε τὸ ἄλλοτε εὐρύτερον Γένος περικυβερτῆς καὶ ἐλαττωθέν. Ἀλλ' ἔργον ἐσχάτης μωρίας ἐπιτελεῖ αὐτὴ ὑποσκελίζουσα καὶ ἐλαττοῦσα, ἔστω καὶ κατὰ μονάδας, τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς λαμπάδος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ματθ. α'. 1—25.

Βίβλος γενέσεως¹ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαβὶδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ². Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρέζ καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θαμάρ. Φαρέζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ. Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Νασσών. Νασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ. Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠδὴν ἐκ τῆς Ρούθ. Ὠδὴν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν. Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας³ Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀθιούδ. Ἀθιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ. Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ. Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας⁴, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθεὶς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς⁵, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαις, ἐβουλόθη λάθρα⁶ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος⁷, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστίν Ἅγιον. Τέξεται⁸ δὲ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ

ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἀγγέλος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν¹⁰, ὥς οὐ ἔτεκε τὸν Ἰδὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον¹¹ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Σημειώσεις

1. Βίβλος γενέσεως. ἦτοι πῖναξ ἡ κατάλογος τῆς γενεολογίας καὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 2. Υἱοῦ Δαβὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ· ὁ Μεσσίας, ἦτοι ὁ Χριστὸς ἐπρεπε κατὰ τοὺς Ἰουδαίους νὰ κατέγεται ἐκ τοῦ γένους τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ ἦτο ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Μεσσίας κατέγεται καὶ ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι ἀπόγονος καὶ τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Ἀβραάμ. 3. Μετοικεσία=ἀπαγωγή· νοεῖται ἡ εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος ἀπαγωγή καὶ αἰχμαλωσία τῶν Ἰουδαίων, ἡ ὁποία ἐγένετο τῷ 588 π. Χ. 4. Γόνανδρα Μαρία· ὁ Εὐαγγελιστὴς καλεῖ τὸν Ἰωσήφ ἄνδρα Μαρίαν, διότι ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ἐνομίζετο υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, καθόσον τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ εἶχεν ἀρραβωνισθῇ ὁ Ἰωσήφ. 5. Πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς· Ἡ Παρθένος συνέλαβεν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, δὲν ἦλθε δὲ εἰς γάμον μετὰ τὸν Ἰωσήφ· ὁ Ἰωσήφ ἀρραβωνισθεὶς κατὰ θέαν Προνοίαν τὴν Μαρίαν ἐχρησίμευσεν ὡς κηδεμὼν καὶ προστάτης αὐτῆς. 6. Παράδειγμα τῆς ἐκδόσεως. 7. Ἀβραάμ=κρυφίως. 8. Ἐνθὺ μ. ἡ θ. ἐν τ. ο. ε., ἦτοι ἐνὺ ταῦτα ἐκκαλοῦντο. 9. Τέξεται=θεῖα γεννήση. 10. Οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν=δὲν ἐγνωσθῇ τὴν Μαρίαν, ἥτις, ὡς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ ἔμεινε Παρθένος. 11. Τὸν πρωτότοκον=τὸν πρῶτον καὶ μόνον· αὐτῆς υἱόν, τὸν μονογενῆ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἐτι ὀλίγον καὶ θὰ ἐροτάσωμεν μίαν τῶν μεγαλητέρων καὶ φαιδρωτέρων ἐορτῶν, τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐορταὶ ἐπίσης μεγάλαι· ἀλλ' ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐορτὴ χαρᾶς. Χριστοῦγεννα εἶναι λέξις ὠραία, λέξις γλυκεῖα, ἡ ὁποία συγκινεῖ βαθύτατα πᾶσαν χριστιανικὴν καρδίαν. Λέγομεν Χριστοῦγεννα, καὶ ἡ καρδιά ἡμῶν σκιρτᾷ ὑπὸ χαρᾶς ὡς ἡ καρδιά μικροῦ παιδίου, καὶ πᾶν ἄλλο αἰσθημα καταπνίγεται ἐν ἡμῖν, καὶ ἀνυψοῦμεθα εἰς κόσμους ἄλλους ἀνωτέρους, καὶ ἀναπνέομεν ἐκεῖ αὔραν οὐρανίαν, τὴν αὔραν τῆς ἀγάπης, τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς θυσίας. Λέγομεν Χριστοῦγεννα, καὶ δὲν δυνάμεθα μὲν νὰ νοήσωμεν τί εἶαι τὸ ἔκτακτον καὶ μυστηριώδες, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συμβαίνει, τὸ αἰσθανόμεθα ὅμως. Αἰσθανόμεθα ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ οὐράνια ἐνοῦνται μετὰ τὰ ἐπίγεια, ὅτι Θεὸς βαδίζει ἐπὶ γῆς ἐν δούλῳ μορφῇ, καὶ ἄγγελος περὶ τὴν ἱερὰν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ ἀναφωνεῖ πρὸς τοὺς ποιμένας· «Ἰδοὺ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ.»

Ἀς λησιμονήσωμεν κατὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἡμέραν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν χαρὰν ἡμῶν καὶ τὴν ἱερὰν συγκίνησιν. Ἀς ἀφῆσωμεν τὰς σκέψεις καὶ τὰς φροντίδας τοῦ καθημερινοῦ βίου, διὰ τῶν ὁποίων συντρίβονται καὶ αἱ σωματικαὶ καὶ αἱ πνευματικαὶ ἡμῶν δυνάμεις. Ἀς ὑψωθῶμεν ὑπεράνω τῶν συνήθων ἀπολαύσεων καὶ τέρψεων, διὰ τῶν ὁποίων ὑποβιβάζομεν τὴν ἀνθρωπίνην ἄξιαν καὶ περιπίπτομεν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀλόγων ὄντων. Ἀς καταπνίξωμεν ἐν ἡμῖν πᾶν πάθος καὶ πᾶσαν κακίαν, ἡ ὁποία συνταράττει τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς ἡμῶν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν ἀληθῆ ἡμῶν εὐτυχίαν. Ἀς λησιμονήσωμεν πᾶσαν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν, ἥτις βυθίζει ἡμᾶς εἰς τὴν λύπην καὶ τὴν μελαγχολίαν, καὶ ἃς ἐνωθῶμεν ἐν πνεύματι μετ' Ἐκείνου, ὅστις ἐταπεινώθη, ἵνα ὑψώσῃ ἡμᾶς, ἐγεννήθη ἐν φάτνῃ, ἵνα συμφοιλήσῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα πληρώσῃ τὰς καρδίας ἡμῶν χαρὰς καὶ ἐλπίδος, ἵνα ἐμφυσῇ εἰς τὰ στήθη

ἡμῶν τὴν θειοτάτην τῶν ἀρετῶν, τὴν ἀγάπην, διὰ τῆς ὁποίας ἐλατρεῖται ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, κατηργήσῃ ἡ λατρεία τῶν εἰδώλων, ὁ οἰκογενειακὸς βίος ἡγιασθῇ, ἡ γυνὴ ἀνυψώθῃ, συνετρίβηται τὰ δεσμεῖα τῆς δουλείας, ἐπληρώθῃ τὸ χάσμα τὸ χωρίζον τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη ἀπ' ἀλλήλων, ἐξημερώθῃται τὰ ἔθνη, ἐξηγουεῖσθῃται αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, ἡ φιλικὴ ἀγάπη ἐξηπλώθῃ πανταχοῦ, ὁ ἀληθὴς πολιτισμὸς ἐπεκρίθηται, ἡ ἀνθρωπότης μετεδλήθῃ εἰς μίαν μεγάλην οἰκογένειαν ὑπὸ ἓνα κοινὸν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα, τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο χαίρομεν ἐξαίρετικῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ὀρεόμεθα εἰς Ἐκείνον, ὅστις γεννηθεὶς ἐν φάτνῃ ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκήρυξεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀγάπην, ἥτις εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν τούτων.

Πόσον πλανώμεθα οἱ ἄνθρωποι, ζητοῦντες τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐκτὸς ἡμῶν! Βεβίως καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἀγαθὰ συντελοῦσιν εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν ἡμῶν· καὶ ὁ πλοῦτος καὶ αἱ κοινωνικαὶ θέσεις καὶ τὰ μεγάλα ὀνόματα καὶ ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ δόξα εἶναι μέσα πρὸς τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Κεὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἀγαθὰ, ὅταν μέγιστα γίνονται καλῇ χρῆσιν αὐτῶν, ἀποβαίνουσι πηγὴ χαρᾶς ἐσωτερικῆς καὶ ψυχικῆς γαλήνης. Ἀλλ' ἡ ἀληθὴς, ἡ διαρκὴς χαρὰ καὶ εὐτυχία ὑπάρχει εἰς τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεως, εἰς τὴν συνείσθησιν ὅτι ἐκπληροῦμεν πιστῶς τὰ καθήκοντα ἡμῶν, ὅτι ζῶμεν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων, καὶ συγκαιροῦμεν καὶ συλλυπούμεθα μετ' αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ἐπιτυγχάνομεν διὰ τῆς ἀγάπης. Διὰ τῆς ἀγάπης δυνάμεθα πάντοτε νὰ χαίωμεν. Ὁ Θεὸς εἶνε ἀγάπη. Ζῶντες ἄρα ἐν τῇ ἀγάπῃ, ζῶμεν ἐν τῷ Θεῷ, ζῶμεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλευθεροῦμεθα ἀπὸ τῆς πλάνης, ἥτις σκοτίζει τὸν νοῦν καὶ διαφθείρει τὴν καρδίαν. Ζῶντες ἐν τῇ ἀγάπῃ, ζῶμεν ἐν τῷ Θεῷ, ζῶμεν ἐν τῇ ἀρετῇ, ἥτις πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑπερνικῶμεν πᾶν ἐμπόδιον πρὸς τὸ ἀγαθόν, πικαίωμεν νικηφόρος κατὰ τοῦ κακοῦ, γινόμεθα κύριοι τῶν παθῶν, τὰ ὁποία συνταράττουσι καὶ ἀναστατοῦσι τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, καὶ ἀπολαύομεν τῆς ἐσωτερικῆς ἐκείνης χαρᾶς, ἥτις ἐν τῷ μέσῳ τῶν περιπετειῶν τοῦ βίου παρκαμένει ἀειώτως καὶ ἀμετάβλητος. Ἡ ἀγάπη ἐξουγενίζει τὴν καρδίαν, ἀνυψοῖ ἡμᾶς ὑπεράνω τῆς ὕλης, καθιστᾷ ὑπερτέρους τοῦ κακοῦ, ἐνισχύει εἰς τὰς δυσχερεῖς τοῦ βίου, παρηγορεῖ εἰς τὰς θλίψεις, ἀνδρικοῦ ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἐργαζώμεθα μετ' αὐταπληρώσεως ὑπὲρ τοῦ πλησίον καὶ νὰ αἰσθανώμεθα τὴν διαρκῆ ἐκείνην χαρὰν καὶ εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἐπίγειον ἀγαθόν, οὐδεμίαν ἐπίγειον ἀπολαύσιν δύναται νὰ δώσῃ. Ἀγαπῶντες λοιπὸν τὸν πλησίον ἡμῶν καὶ δεικνύοντες δι' ἔργων τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς αὐτόν, προσευόμενοι εἰς ἡμᾶς τὴν ὑψίστην εὐεργεσίαν, ἐξασφαλίζομεν ἐν ἡμῖν τὴν διαρκῆ χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Διὰ τοῦτο, ἂν κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ χαρμόσυνον ἐορτὴν τῶν Χριστοῦγεννῶν ὀρείλομεν νὰ λησιμονήσωμεν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντάραξῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαρὰν τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐν μόνον δὲν δυνάμεθα, ἐν μόνον δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ λησιμονήσωμεν, τὴν δυστυχίαν, τὴν πείναν καὶ γυμνότητα, ἥτις μαστίζει ἀνθρώπινα πλάσματα, καὶ οὐκτα καὶ ἡμέραν γίνεται εἰς αὐτὰ ἀφορμὴ στεναγμῶν καὶ δακρύων καὶ ὧτ' εἰς κίνδυνον καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Θὰ ἐπαύομεν νὰ εἰμεθα ἄνθρωποι, ἂν κατεπνίγομεν τὸν ἐμφυτον ἐν ἡμῖν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Θὰ ἐστερούμεθα τῆς ὑψίστης, τῆς εὐγενεστάτης ἐπὶ τῆς γῆς ἀπολαύσεως, ἂν δὲν ἐτείνομεν χεῖρα ἀρωγὸν πρὸς τοὺς πτωχοὺς, ἂν ἐκλείομεν τὰ σπλάγχνα τῆς καρδίας ἡμῶν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀπέλπιδες, ἀγωνιζόμενοι τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, κτράνουνται ἐνώπιόν μας ἡμιθανεῖς ἐκ τῶν τραυμάτων καὶ τῶν σωμα-

τικῶν καὶ τῶν ψυχικῶν. Εἶναι δὲ πλάνη οἰκτρὰ νὰ νομίζωμεν ὅτι δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ ζῶμεν εὐτυχεῖς, ὅταν περὶ ἡμῶν ἐκτείνωνται ἐρείπειαι, ὅταν θρῆνοι καὶ στεναγμοὶ ἀνθρωπίνων πλάσμάτων πληροῦσι τὴν ἀτμόσφαιραν, τὴν ὁποίαν ἀναπνέομεν, καὶ ἡ δυστυχία χωρίζῃ τὴν κοινωνίαν εἰς δύο στρατόπεδα ἐχθρικά, τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τὰ ὁποία πολέμουν τὸ ἐν τὸ ἄλλο μέχρις ἐξοντώσεως. Ἀνακουφίζοντες τὴν δυστυχίαν τοῦ πλησίον, ἐπιφέροντες ἔλαιον καὶ οἶνον ἐπὶ τὰς πληγὰς τῶν ὁμοίων ἡμῶν, συντελοῦντες ὅσον δυνάμεθα εἰς τὴν κοινὴν εὐμερίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχει καὶ ἡ εὐμερία ἐνὸς ἐκάστου ἐξασφαλίζομεν τὴν ἀληθῆ χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ἡμῶν. Τὰ δάκρυα, τὰ ὁποία ὑγραίνουσι τὰς παρειὰς τῶν εὐεργετούμενων παρ' ἡμῶν, αἱ πρὸς τὸν ὕψιστον θεομαὶ αὐτῶν δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν ἀντηχοῦσιν εἰς τὰ βῆθη τῶν καρδιῶν ἡμῶν καὶ ἐπαναλαμβάνουσι διηνεκῶς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὠραίους λόγους τοῦ Ἀποστόλου, Χ α ἱ ρ ε τ ε π ά ν τ ο τ ε. Ἡ σύνταξις τῶν Περτρίων θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ ἐπαναλάβῃ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, Χ α ἱ ρ ε τ ε π ά ν τ ο τ ε, καὶ νὰ εὐχηθῇ εἰς αὐτοὺς, ὅπως ἐφαρμόζοντες ἑκάστος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ πάντοτε μὲν, μέγιστα δὲ κατὰ τὴν κατ' ἐξοχὴν ἡμέραν τῆς χαρᾶς, τὰ Χριστοῦγεννα, αἰσθηνθῶσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὅλων τὴν μυστηριώδη ἐκείνην συγκίνησιν καὶ χαρὰν, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται πᾶς χριστιανικὴ καρδία, ὅταν ὑπὸ τοὺς θόλους τῶν νεῶν ἀντηχοῦσιν οἱ θεοὶ ἐκείνοι τοῦ ἀγγέλου λόγοι πρὸς τοὺς ποιμένας· «Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ».

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας Λαμσδρόφ ὑπέβαλεν ἐν Βουδᾷ—Πέστη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Λύττρο-Ουγγαρίας τὸ σχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἐπίσημος Ρωσία ἐννοεῖ νὰ διαταχθῶσι τὰ τῆς Μακεδονίας καὶ τὸ ὁποῖον βασιζέται ἐπὶ τῶν φυλετικῶν διζφορῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ σχέδιον τοῦτο ὁρμάζει ἐκ τοῦ γέγοντος, ὅτι ἐκ τῶν τριῶν διοικήσεων τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν μίαν, τὴν τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπικρατεῖ τὸ Βουλγαρικὸν στοιχεῖον, ἡ δὲ ἄλλη, ἡ τῶν Βιτωλίων κατὰ τὰ δύο τρίτα εἶναι Βουλγαρικὴ καὶ κατὰ τὸ ἐν τρίτον Σερβικὴ· διὰ ταῦτα τὸ Ρωσικὸν σχέδιον προτείνει νὰ ἰδρυθῶσι τρεῖς διοικήσεις ὑπὸ Χριστιανὸν διοικητὴν ἐκάστη, νὰ συσταθῇ δὲ ἓκαστος ἐν Κων/πόλει ἀνωτέρα κεντρικὴ διοίκησις ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτῶνται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐγνώθη ἐν Ἀθήναις καὶ τότε παρετηρήθη κάποιος ἑξαψὺς τῶν ὁπαδῶν τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ιδέας.

Τὰς εἰδήσεις ταύτας ἔφερε τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἵνα πείσῃ πάντας ὅτι ἀληθεῖς καὶ πραγματικοὶ ἦσαν οἱ φόβοι ἡμῶν περὶ τοῦ μεγίστου κινδύνου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πανταχοῦ. Βλέπετε, ὁ κ. Λαμσδρόφ ἀναφέρει ὡς γεγονός, τὸ ὁποῖον, ὡς φαίνεται, καὶ τόσοι οὐδεμίαν ἐπιδέχεται συζήτησιν, ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ὑπάρχουν τόσοι Βούλγαροι καὶ Σέρβοι καὶ ὡς κληρονομία ἀρχαῖα νὰ μοιράσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν χώραν, διὰ νὰ μὴν μολώνουν. Εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Θεσσαλονίκης, λέγει, ἐπικρατοῦν οἱ Βούλγαροι, ὥστε οἱ Σέρβοι δὲν δικαιοῦνται ν' ἀπαιτοῦν τίποτε ἐκεῖ· ἡ δὲ διοίκησις τῶν Βιτωλίων εἶναι κατὰ τὰ δύο τρίτα Βουλγαρικὴ καὶ κατὰ τὸ ἐν τρίτον Σερβικὴ· λοιπὸν ἐδῶ πρέπει νὰ ἔχουν οἱ Σέρβοι τὸ ἐν τρίτον τοῦτο ὁμολογεῖ ὁ ἀμερόληπτος ἄνθρωπος γενικῶς, ἔπειτα δὲ θὰ ἔλθῃ εἰς τὰς λεπτομερεῖας καὶ θὰ προσπαθῇ νὰ

ἱκανοποιήσῃ καὶ τὰς δύο φυλάς, καὶ τὸ πᾶν θὰ τελειώσῃ! Εἰς τὰς διοικήσεις ὅμως ταύτας λέγεται ὅτι κατοικοῦν καὶ Ἕλληνες καὶ Βλάχοι καὶ Τούρκοι, ἀλλ' ὡς φαίνεται, δὲν ἤκουσε ποτὲ τοῦτο ὁ κ. Λαμσδρόφ! Καὶ ἡ διοίκησις τῆς Θεσσαλονίκης περιλαμβάνει πολλὰς πόλεις καὶ χώρας, εἰς τὰς ὁποίας οὐδεὶς ὑπάρχει Βούλγαρος, λ.χ. εἰς τὴν Χαλκιδικὴν Χερσόνησον, εἰς τὰ μέρη μετὰξὺ Σερρῶν Δράμας καὶ Καβάλλας, ἔπειτα αἱ πόλεις Κοζάνη, Βέροια, Νιζούσι, Βιλερδὸς καὶ τὰ περὶ αὐτὰς μέρη μέχρι τῶν συνόρων κτλ. Ἀλλ' ὡς φαίνεται, οὐδὲ περὶ αὐτῶν ἔμαθε ποτὲ τίποτε ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ μετέβη εἰς Βελιγράδιον καὶ Σόφειαν, διὰ νὰ συσχεθῇ μετὰ τῶν μόνων διαφερομένων Βουλγάρων καὶ Σερβῶν καὶ συμβιβασθῇ τὰ πράγματα ὅπως ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ δικαιοτέρον. Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ τὰ ταξείδια ταῦτα παρήγαγον, προσθέτοναι αἱ εἰδήσεις, ἐν Ἀθήναις ἑξαψὺν τινα, ἀλλὰ τοῦτο συνέβη εἰς τινὰς μεγαλοιδεάτας καὶ θὰ περάσῃ ταχέως.

Οὕτως ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς πέτῃ τῆς Μακεδονίας ὁ ὑπερβάνων τὸ ἐκτομύριον ἐξαφνίζεται διὰ μίαν μονοκονδυλιάς ὑπὸ τῆς ἐπιτήμου Ρωσίας καὶ παραδίδεται εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ μέγιστα πολὺ εὐρύτερον ἢ διὰ τῆς διαδεδομένης συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου!

Ὁ κίνδυνος ἄρα εἶναι φανερός δὲν εἶναι κατὰ τὴν παροίμiam ἐπὶ θύρας, ἀλλ' ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ οἴκου μας. Κεὶ τώρα ἀπορεῖται καὶ ἐρωτᾷ τί ὀφείλομεν ἡμεῖς τώρα νὰ πράξωμεν ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τούτου, ποῖον εἶναι τὸ καθήκον μας ὡς πολιτῶν Ἑλλήνων, ὡς Ἑλληνικοῦ Κοράτους, καὶ τὸ ὁποῖον καθήκον, ἂν κάμωμεν, θὰ εὐρωμεν τὸ δικαίον μας καὶ δὲν θ' ἀδικηθῶμεν.

Κάποιος ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων συνήθιζε πολὺ εὐφυῶς νὰ λέγῃ ὅτι διὰ νὰ εὕρῃ κἀνεὶς τὸ δικαίον του, πρέπει νὰ συντρέξουν τρία πράγματα· δηλ. ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἔχῃ δίκαιον, δεύτερον νὰ εὕρῃ κατὰλληλον δικαστήν, ὁ ὁποῖος νὰ δικάσῃ καὶ τοῦ τὸ ἀποδώσῃ, καὶ τρίτον νὰ εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιον ἄξιος νὰ δειξῇ καὶ ζητήσῃ αὐτό. Καὶ τώρα ἐξετάζεται, ἂν εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν ὑπάρχουσι τὰ τρία ταῦτα. Λοιπὸν ὅτι ἔχομεν δίκαιον, μαρτυροῦν μεγάλοι ὁφθαλμοὶ αἱ χιλιάδες τῶν ἐτῶν ὅπου ἔχομεν τὴν χώραν ταύτην καὶ τὰ κατορθώματα ὅσα ἀπὸ αὐτὴν ὀρμώμενοι ἐκάμωμεν· μαρτυροῦν ἀκόμη τόσαι πόλεις καὶ χωραὶ, τόσα σχολεῖα καὶ ἐκκλησίαι, τόσοι καὶ τόσοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ καθ' ἑκάστην καταδωκῶνται, δολοφονῶνται καὶ κίωται ὑπὸ τῶν δολοφόνων ὁργάνων τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅμως πάντοτε διαμαρτυροῦνται ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ θέλουν νὰ εἶναι, Ἕλληνες· μόνον ἄρα βάρβαρος βία καὶ τερατώδης ἀδικία θὰ δυνήθῃ νὰ βιάσῃ αὐτοὺς νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἡμᾶς ὅλους νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοὺς ἀδελφούς μας τούτους. Ὅτι δὲ θὰ εὐρεθῶν καὶ δικασταὶ πρόθυμοι νὰ μᾶς ἀποδώσουν τὸ δικαίον μας, καὶ τοῦτο ἡμποροῦμεν νὰ τὸ ἐλπίζωμεν, ἂν ἐνθυμηθῶμεν πρῶτον ὅτι καὶ εἰς ἄλλους πολλούς δὲν συμπεριεῖ ἡ ἐπικράτης τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ δεύτερον ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐδείξαν τοιαύτας διχθεσίας νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὰ δίκαιά μας ἀκριβῶς περὶ Μακεδονίας καὶ Θράκης προκειμένου. Ἀλλὰ τὸ τρίτον; Εἰμεθα ἄρα γε ἄξιοι καὶ νὰ δειξώμεν εἰς τοὺς δικαστὰς τούτους, εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, τὸ δικαίον μας καὶ νὰ ἀπαιτήσωμεν αὐτό; Ἀνάγκη μετὰ συντριβῆς καρδίας νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πολλὰ παρημελήσαμεν καὶ ἡμετέρας μετὰ τοῦδε, καὶ ὅτι δὲν εἰμεθα εἰς θέσιν ν' ἀπειτήσωμεν αὐτό. Ἀλλὰ, ἀνεμὴ ἡμποροῦμεν σήμερον, θὰ ἡμπορέσωμεν αὔριον, ἀρκεῖ πάντες καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι νὰ σχηματίσωμεν ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν πλήρη τὴν συνείσθησιν τοῦ ἐθνικοῦ κινδύνου καὶ ν' ἀποφα-

είσωμεν ὡς ἄνδρες νὰ πράξωμεν ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτοῦ ἔστω καὶ τώρα. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα ἡμῶν ὡς Κράτους καὶ ποῖα ὡς ἰδιωτῶν, ὡς πολιτῶν Ἑλλήνων;

Τὸ πρῶτον ἡμῶν καθήκον εἶναι, νομίζω, νὰ συναισθανθῶμεν τὸν κίνδυνον καὶ τὴν μεγάλην δυσκολίαν τοῦ ζητήματος, ὥστε νὰ μὴ θέλωμεν ὅλοι νὰ συμβουλευόμεν τί πρέπει νὰ γίνη καὶ πῶς νὰ γίνη. Ἀς ἀφήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου μας νὰ πράξῃ, ὅ,τι νομίζει ἀναγκαῖον ἄς μὴ θέλωμεν ἡμεῖς οἱ ἰδιῶται νὰ ἰδρύωμεν Συλλόγους, Κομιτῆτας, Ἐταιρείας ἢ ὅπως ἄλλως λέγονται αἱ παρασυναγωγαὶ αὐτά. Ταῦτα οὐτε ἐπιτυχάνουν πράγματι ποτὲ τοῦ σκοποῦ των οὐτε λόγον ἔχουν ἐν ἐλευθέρῳ Κράτει, φυτρώνουν δὲ συνήθως ἐκεῖ ὅπου ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἢ τυραννικὴ εἶναι ἢ δὲν ἐμπνέει ἱκανὰς ἐλπίδας, ὅτι θὰ διεξαγάγῃ ὅπως πρέπει τὰ ἐθνικὰ ζητήματα· ἀλλὰ τότε παράγεται κράτος ἐν κράτει, δηλαδή σύγχυσις καὶ ἐπὶ τέλους καταστροφή.

Ἀς εἰπώμεν δὲ πρὸς ἄρχοντας ἡμῶν τοσοῦτον μόνον: Τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπιβάλλει ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, καὶ τὸν κίνδυνον τὸν κρεμάμενον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν, πάντες ἐννοοῦμεν κάλλιστα καὶ συναισθανόμεθα βαθύτατα. Διὰ ταῦτα εἴμεθα πρόθυμοι νὰ υποβληθῶμεν εἰς πᾶσαν θυσίαν διὰ νὰ υπερασπίσωμεν τὰ συμφέροντα τῆς φυλῆς μας. Εἴμεθα ἐτοιμοὶ νὰ πληρώσωμεν πάντα φόρον, τὸν ὅποιον θὰ μᾶς ἐπιβάλλετε ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε ἐπράττειεν (οὐδέποτε οἱ ἀντιπρόσωποι μας ἠρνήθησαν νὰ ψηφίσουν φόρον, τὸν ὅποιον ἐνομίσατε ἀναγκαῖον ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁμοίως εἴμεθα ἐτοιμοὶ νὰ υποβληθῶμεν εἰς τὸν βαρύτερον φόρον τοῦ αἵματος, ἐν τοῦ-

το κρίνῃτε ὅτι ὀφείλει νὰ γίνη. Οὐδὲν θὰ ἀρνηθῶμεν, ἐν καὶ φορολογούμεθα πολὺ βαρέως, διότι δὲν θέλωμεν νὰ γραφῇ ποτὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς πατρίδος μας ὅτι ἐξ αἰτίας ἡμῶν, ἐπειδὴ δηλαδή δὲν ἠθέλαμεν νὰ στρατευθῶμεν ἢ νὰ πληρώσωμεν ὅ,τι ἐχρειάζετο, ἐχάσαμεν τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι μάλιστα πολὺ λυπηρὸν ὅτι τὰς θυσίας ταύτας δὲν μᾶς ἐκαλέσατε νὰ προσφέρωμεν εὐθὺς μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον, ἀλλ' ἀφήσατε νὰ περάσουν πέντε ὅλα ἔτη ὅλως, διόλου ἀνωφελῶς, ὥστε σήμερον εἴμεθα ἠνάγκασμένοι νὰ ὁμολογῶμεν ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν ν' ἀπαιτήσωμεν τὸ δίκαιόν μας. Καὶ εἶναι τοῦτο τοσοῦτο λυπηρότερον, ἀφοῦ ὡς εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, πάντα τὰ ἔθνη κατόπιν πολεμικῶν ἀτυχημάτων σωφρονίζονται καὶ φροντίζουν διὰ αὐστηροτέρους νομοθεσίας, διὰ τελειοτέρας ἀσκήσεως, διὰ φορολογίας καὶ διὰ παντοίων μέσων νὰ ἐτοιμαθοῦν καλύτερον καὶ ἐπανορθώσουν τὴν ἀτυχίαν. Σεῖς παρημελήσατε τὰ στοιχειώδη ταῦτα καθήκοντα πρὸς τὴν φυλὴν μας καὶ οὕτω μᾶς παρεστήσατε εἰς τοὺς ἐχθρούς καὶ εἰς τοὺς φίλους ὅτι εἴμεθα ἀνάισθητοι καὶ ἀδιόρθωτοι. Ἀλλὰ τώρα δὲν εἶναι καιρὸς, ἵνα ζητήσωμεν ἀπὸ σᾶς λόγον καὶ εὐθύνας, σπεύσατε, ὅ,τι δὲν ἐγένεεν ἕως χθὲς, ἀς ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερον, ἵσως εἶναι ἀκόμη καιρὸς. Ἀλλὰ προσέξατε καλῶς, διότι σεῖς οἱ τιμώμενοι σήμερον ὡς ἄρχοντες, σεῖς θὰ ἀναφέρεσθε ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων γενεῶν, ἐν περιπτώσει δυστυχήματος, μετὰ βλασφημιῶν καὶ καταρῶν, καὶ σεῖς θὰ ὑποφέρετε τὰ τρομερὰ ἐπακόλουθα τῆς λαϊκῆς ὀργῆς.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΚΟΝΔΥΛΟΦΟΡΟΙ

STYLOGRAPH & FOUNTAIN PENS

Ἐκδομένη μεγάλη συλλογὴ Ἀμερικανικῶν κονδυλοφόρων, εἰς διαφόρους ποιότητες, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαρτίζονται πληρομένω γραφονται 2,000 λέξεις.

Οἱ τῆς συνήθους ποιότητος μὲ πένναν τιμῶνται ἀπὸ 1 μέχρι 3 δραχμῶν ἕκαστος, συνιστῶνται δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς σπουδαστάς, διότι ἀντικαθίσταται ἡ πέννα καὶ οὕτω καθίσταται διαρκής.

Οἱ τῆς καλλιτέρας ποιότητος ἔχουσι πένναν χρυσήν ἢ αἰχμὴν προστατεύεται ὑπὸ ἀδάμαντος, τιμῶνται δὲ ἀπὸ 20 μέχρι 50 δραχμῶν ἕκαστος.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Χαρτοπώλαι, Ὁδὸς Ἑρμοῦ

ΓΕΩΡΓ. ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι μετὰ φιλοκαλίας καὶ εὐθηνίας

ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ὁδὸς Σταδίου ἔναντι τῆς Βουλῆς

Ἐξεδόθησαν

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

ΑΚΑΔΗΜΕΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ, ΛΑΤΙΝΙΚΗ

ΚΑΙ ΙΝΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΜ. Α'. Δρ. 8.

ΙΣΟΧΟΛΟΓΙΟΝ Σ. Π. Α. Π.

Ἰσχύον ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1901

Ἀθῆναι-Καλάβρυτα-Αουτρά-Ὀλυμπία	
Πειραιεὺς ἄν.	5.45 π. μ.
Ἀθῆναι	6.30 "
Κόρινθος	10.15 "
Καλάβρυτα ἄφ.	4.20 μ. μ.
	3.45 "
Πάτραι	ἄν. 4.00 "
Κυλλήνη ἄφ.	7.25 π. μ.
Πύργος	7.50 "
Ὀλυμπία	8.55 "
Ὀλυμπία ἄν.	6.10 π. μ.
Πύργος	7.20 "
Κυλλήνη	6.40 "
Πάτραι ἄφ.	11.15 "
ἄν.	11.45 "
Καλάβρυτα	10. — "
Κόρινθος	4.10 μ. μ.
Ἀθῆναι ἄφ.	7.20 "
Πειραιεὺς	7.57 "

Ἀθῆναι-Μεγαλόπολις-Καλάμαι-Ναύπλιον

Ἀθῆναι ἄν.	6.30 π. μ.	12 — μ. μ.
Κόρινθος	10. — "	4.05 μ. μ.
Ἄργος ἄφ.	12.18 μ. μ.	6.57 "
Ναύπλιον	2. — "	6.35 "
Τρίπολις ἄφ.	40 "	
Μεγαλόπολις	6.15 "	
Καλάμαι ἄφ.	9.05 "	
ἄν.	5. — π. μ.	
Μεγαλόπολ.	7.50 "	
Τρίπολις	10.37 "	
Ναύπλιον	11.40 "	9.00 π. μ.
Ἄργος	1.27 "	9.50 "
Κόρινθος	4.18 "	1.25 μ. μ.
Ἀθῆναι ἄφ.	7.20 "	4.50 "

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἀθῆναι Ὁδ. Λυκούργου 8

Λεξικά καὶ ξέναι γλώσσαι

Πληρὲς πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γαλλοελληνικόν

ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου Δρ. 10

Λεξικὸν Ἑλληνογαλλικόν

ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου Δρ. 10

Γαλλικὴ Μέθοδος

Otto—Κοντοπούλου Δρ. 4.80

Κλείς τῆς Γαλλικῆς Μεθόδου

Otto—Κοντοπούλου Δρ. 1.50

Ἑλληνογαλλικὸν ἀνάλογον 1. —

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Μ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΠΑΣΑΝ ΕΠΟΨΙΝ ΤΕΛΕΙΑ

Ὁδ. Κοραῖ